

Midnattsropet

Nr 21 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Maranata-toner på salutorget i Helsingfors

- Rapport från mötesserien i Finland
- Reseskildring från Öst-Europa
- Rapport från K-72 - m.m.

Ledare: Edens lustgård, av Arne Imsen

Kyrkornas barndop

Bibels troendedop

Vattendopet –

symbol, sakrament eller bekännelse.

Församlingen i bibelskola om dopet

På Johannelund samlas varje tisdag kväll en skara människor som kommer med Bibel, penna och papper. Församlingen har sin bibelskola. Medan kristenheten i övrigt samlas till ekumeniska konferenser omkring det allom enande — KARISMA, så sitter vi en klass på för närvarande sextio, sjuttio personer, en siffra som stadigt ökar varje tisdag ju mer bibelstudierna blir kända, och tar upp ett så impopulärt ämne som DOPET. (På Karisma -72 viftade man exempelvis bort dopsfrågan genom att tala om hur viktigt det är att uppleva *andens* dop. "Låt förnuftet vila, och upplev anden!" sa *du Plessis*.)

Vi som deltar i församlingens bibelskola anser att man måste kunna göra skäl för sin tro — även med förnuftet. Så varje tisdag kväll riggar vi upp ett

tjugotal bord i kyrksalen för att alla ska kunna skriva och följa med i undervisningen. *Arne Imsen* leder bibelstudierna, svarar på frågor och är ordförande i de dispyter som titt som oftast uppstår när man sysslar med ett så känsligt ämne som dopsfrågan faktiskt är i dag. Vi har kommit underfund med att knappt någon av oss vet vad som ytterst skiljer luthersk och baptistisk dopsteologi åt. På grund av alla ekumeniska strävanden i tiden har kristna lärare omsorgsfullt undvikit teologiska spörsmål som kan verka splitrande.

Vi protesterar mot ekumeniken! Vi vill veta vad Bibeln säger, och då först och främst i frågor som är direkt avgörande för vår frälsning. Och dit hör otvivelaktigt dopet.

Varje tisdag kväll kl. 19.30 FÖRSAMLINGENS BIBELSKOLA på

Johannelund

aktuell kommentar

Väckelsefronten segrar!

■ Att våra etablerade kyrkor och samfund kunnat bevara särprägel under decenniernas gång beror väl till stor del på väl utbyggda försvarsanordningar som med varierande styrka gett utslag så fort någon ny "religiös besynnerlighet" gjort anspråk på livsrum. En skarpögd expertis har på så vis hunnit med att, i god tid, lysa i bann mången vilsegången utbrytare. Nu är emellertid ekumeniken inledd med hedersbetygelser och sedvanligt utbyte av artighetsfraser. Den apparatur som exempelvis var igång vid Maranatas inträde — då när man vidtog både kända och okända preventiva åtgärder för att skydda sig mot detta stycke liv — skrotas eller läggs i malpåse för att användas mot ekumenikens framtida motståndare.

Nu kan man ställa frågan vad som hänt om Maranata fötts under nuvarande blida klimat. Om den nya väckelsen aldrig fått möjlighet visa sig ha livskraft nog att överleva bojkott och isolering — om förnyade sanningar och vision inte fått genomgå provet i smältekens eld utanför lägret? Ett tragiskt exempel på hur det kan gå är utvecklingen inom Jesusväckelsen som till stora delar exploaterats till oigenkännlighet av smärta kyrkopolitiker.

Därför måste det återigen fastslås att avskildhet och isolering från all avfällig herremanskristendom är en väckelserörelses enda räddning. Det är just detta många haft så svårt att förstå och bara under Maranatas tioåriga tillvaro har flera spruckna uppbrottssigna-

ler ekat i lägret som resulterat i ett och annat oorganiserat återtag. För har en trupp en gång bestämt sig för att retirera sker det minnsann inte i snörräta led. Disciplinen upplöses och var och en riktar in sig på att rädda det egna skinne.

Nej, vi måste gå en egen väg, ledda av en utomjordisk vision. Det kommer att kosta, men friheten är värd ett högt pris. Som vår evangelist i Skellefteå skriver i sin rapport: "det är verkligen värt att kämpa, strida och lida för evangelium".

I frontrapporterna kan vi läsa om hur folket upplever evangelium, troendedopet blir en absolut nödvändighet, andedopet en naturlig konfirmation. Och i Göteborg är "målet församlingens uppbyggelse och själavinnande". På ett förunderligt vis förverkligar dessa ungdomar parollerna som blivit vår idémässiga plattform. Där väckelsekristen front segrar, segrar och upprättas folket. Det kan säkert vår missionär i Brasilien skriva under på. Folket ute i byarna tar emot evangelium och frälses från synd, katolskt avgudereri och traditioner. Befriade undan prästförtryck eller fjärrstyrning från någon privat mission kan de tjäna sin Mästare, Jesus Kristus allena.

Detta är väckelsefrontens mål att den lokala församlingscellen upplivas för att självförsörjande kunna lysa i omgivningen vare sig den heter Rosvik eller Bragança.

Väckelsefronten segrar, MARANATA!

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

EDENS LUSTGÅRD II

Människan var ämnad att förbli i konungslig rikedom med himmelskt signum. Himmelsk skönhet, härlighet och harmoni var den miljö, i vilken hennes gudslighet, tillbedjan och kärlek skulle fullkomnas.

Skall vi åter konfronteras med en skönhet som motsvarar den vi mötte i studiet av Edens lustgård, måste vi gå till Bibelns sista bok. Ja, efter den totala återställelsen möter vi på nytt den fullödiga härlighet och skönhet som lustgården representerade; nu i det nya Jerusalem.

I Edens lustgård fanns det sålunda ingenting av kaos eller disharmoni, inga klimatiska störningar, ty där var olika årstider okända företeelser. Allting var i balans. Årstiderna vittnar nu om skapelsens trädedom under förgängelsen. Skapelsens längtan är dock att uppleva den frihet, som tillhör Guds barns härlighet. Frihet undan förgängelse, undan död.

På vintern ser vi, hur varje träd bär vittnesbörd om förgängelse. De står där avklädda, kala och kalla och sträcker sig mot vår och sommar, då sjudande krafter åter ger grenarna grönskande liv. Skapelsen längtar efter frihet, att i sin vackraste skrud evigt ung, få lova Gud. Den dagen kommer!

Det kommer nya tider, då naturen skall se annorlunda ut. När förgängelsens bojar sprängts och återställelsen är en realitet, skall skapelsen på nytt ära Gud tillsammans med det levande gudsfolket, som skall träda in på en ny jord, frälsad från all förbannelse, fördömdelse och förgängelse.

I Edens lustgård var himlen molnfri. Det heter nämligen, att "det var innan Gud hade låtit det regna på jorden".

Det fanns inga atmosfäriska störningar i lustgården. Där regnade det exempelvis aldrig. Hur kunde då allting fungera? Hur kunde växterna utvecklas utan närande vätska? Bibeln har svaret. Det heter att lustgården bevattnades från floden, som gick ut från lustgården. Det var alltså inte hållande regn, utan *dagg*. Dagen bär vittnesbörd om friskhet och förnyelse. Inte den där våldsamma, stormiga förnyelsen, men den kontinuerliga, dagliga, oupphörliga. Regnet är till för öknen, som skall förvandlas till lustgård, men daggan är till för lustgården.

Man talar om väckelse som något exklusivt, märkvärdigt, hemlighetsfullt och mystiskt. Man talar om väckelse som någonting, som kommer och går ungefär som årstiderna. Ingen kan egentligen förklara, vad som är orsaken till den och nästan inte heller vart den tar vägen.

Men Gud har inte menat, att vi skall leva så orytmiskt. Han vill att vi skall leva i en kontinuerlig, daglig förnyelse. Var och en kan få uppleva, att det blir lika naturligt att leva i förnyelse, som det var för växterna i lustgården att suga till sig den näring daggan medförde.

Från vilken synpunkt man än betraktar lustgården, möter vi en obekräftad härlighet.

Lustgården är ingen romantisk skildring av ett önsketillstånd, utan den levandegör andliga realiteter som Gud vill föra den enskilde in i nu. Vi har våra egna små trädgårdstäppor, där vi försöker producera gudaktighetens frukter. Men Herren vill leda alla in i ett förhållande, där gudslivet inte blir sjukt, men harmoniskt. Där tjänsten inte blir desperation, panik, karriär eller något annat, men ett naturligt utflöde av ett inneboende överflödsliv. Gud vill ha det så NU. Ty lustgården är mer än historia, det är också profetia.

Vad är församlingen om inte ett förkroppsligande av Jesu liv? De flesta upplever församlingen som en religiös förening med speciella intressen. I varje fall ser det ut så i den medvetna goodwillsträvan, som färgar "kristen" verksamhet i vår tid. Det har ju blivit modernt att vara med i socialt biståndsarbete här eller där på jorden.

Men håller inte den andliga torkan på att förvandla många församlingar till öknar? Församlingen är inte av jorden utan av himlen, och vad församlingen skall göra är att öppna för den tillkommande världens krafter och låta gudomligt nyskapande och förnyande livsenergi bryta in i släktet. Frälsningsfloden går fram även genom vår tid. *Jesus Kristus, gestaltad i den andefyllda församlingen*, är för dig och mig, vad lustgården var för Adam och Eva. Genom oss skall floden kanaliseras ut till världen.

När Gud kallade oss ur syndens och mörkrets trädedom, var det inte för att leda oss ut i en öken till att förgås. Han kallade oss in i ett land som flyter av mjölk och honung, och han vill att vi skall leva i paradisk harmoni och glädje.

Det som skiljer församlingen från all annan verksamhet, är hennes *inspirationskälla*. I sig själv äger hon ingen härlighet att ståta eller stråla med. Hon är i sig själv ett månlandskap, men hon kan återspegla solens härlighet. Det finns en som vill lysa och värma genom henne, DET ÄR JESUS! Men jag har en känsla av, att det är honom också många kristna skäms för. Därför försöker de på alla tänkbara områden tävla med världen.

Forts. i nästa nr.

I sitt brev till församlingen i Galatien avslöjar Paulus att Andens dop, gåvor med allt vad de innebär av mirakel och andra företeelser som kan tyckas vara kriterier på en andlig verksamhet inte alls är garantier för att den är fri från själviskhet.

Redan under den apostoliska väckelsen ville man upphöja de andliga gåvornas bärare till gudar.

Apostlarna gav dock aldrig för ett ögonblick efter för frestelsen att exponera sig själva.

Den KARISMA Jesus gett dem fick inte på något sätt ta äran från den Herre de tjänade.

karisma

— och dess bärare

Aktuell predikan
av Ernst Högländer,
Brasilien

Huvudparten av församlingens medlemmar i Galatien ville ha något *eget* att berömma sig av. Det räckte inte längre med Kristus allena. Vill man berömma sig själv, måste man fly till lagen, ty evangelium har inget till övers för egen berömmelse.

Ikke ens för aposteln Paulus fanns någon egen berömmelse efter köttet. När han för korintieförsamlingens svaghets skull känner sig tvingad framhålla vissa saker som rör hans egen person, kallar han det att tala efter dårars sätt. (2 Kor. 11: 16—30.) Med en helt annan inspiration utropar han till församlingen i Rom: "Ty jag vet att i mig, det är i mitt kött, bor icke något gott; viljan är väl tillstädes hos mig, men att göra det goda förmår jag icke." (Rom. 7: 18.)

Den karismatiska församlingen i Korint levde i ett köttsligt väsende. "Eftersom ni ännu haven ett köttsligt sinne", skriver Paus i sitt brev till församlingen och anklagar dem för avund och kiv. Hela den karismatiska väckelsen i Korint hade efter en ganska kort

verksamhetsperiod sjunkit ner på ett mänskligt plan, och huvudparten av församlingens medlemmar vandrade på "*vanligt människosätt*". (1 Kor. 3.) De var "lika hopen av människor" eftersom en del sade; "Jag håller mig till Paulus" och andra åter: "Jag håller mig till Apollos".

I sitt brev till församlingen i Galatien avslöjar Paulus, att Andens dop, Andens gåvor, mirakler och andra företeelser som kan synas vara kriterier på en framgångsrik verksamhet, *inte är någon garanti*, för att man för all framtid blivit befriad från köttet. Församlingen hade undfått Anden, därigenom att den lyssnat till löftena i tro. Den började sin verksamhet mycket bra, men ville nu sluta i köttet. (Gal. 3: 2—5.)

Betecknar personens äganderätt

Ego är den latinska formen för det svenska ordet JAG, vari inneslutes också orden *själv* och *egen*. Dessa ord sättes framför en hel del andra ord i vårt
forts. sid. 17

Turkiet idag:

Ungdomen bryter traditionerna?

Mycket talar för att något händer bland de unga i Turkiet. Man har börjat söka äkthet och realism på andra ställen än i traditionens moskéer.

— Just nu är ett skriande behov av arbetare och förebedjare i kampen om Turkiet, skriver JAN HAFSAHL efter en evangelisationsresa i Östeuropa och Mindre Asien.

"Och han sade till dem: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat."

Det var på denna befallning och i tro till Gud som jag och tre vänner sommaren 1970 tillryggalade omkring 1 600 mil med vår folkvagnsbuss. Färden gick tvärs igenom Europa, in bakom järnridån och vidare till Mindre Asien, som var det verkliga målet.

Vi hade grundligt förberett resan och vi hade nästan tusen biblar och bibeldelar på slaviska språk; bulgariska, ungerska och turkiska, väl gömda mellan bilens inner- och ytterväggar. Förutom detta hade vi också kassettband på dessa nämnda språk, där det var tal och vittnesbörd av frälsta invandrare bosatta i Skandinavien. Väskan med traktater rymde

också åtskilligt, och i den var hela 15 språk representerade.

□ Biblar till Bulgarien

Våra operationer i Västeuropa och bland kommunister var ganska kortvariga, men det är kanske värt att nämna ett par episoder.

En gränspassage till ett kommunistland kan ge folk åtskilligt högre puls även om man har gott samvete. Sedan vi hade tillbringat några timmar i bön inför mötet med den bulgariska tullen och fått visshet om att allt var ordnat, svängde vi upp till gränsstationen. Vi blev utkommenderade, och alla koffertar och väskor blev genomsökta och vända upp och ner. När detta var gjort tog en av dem fram en skruvmejsel och lossade plattan under bilens baksäte. Det var vi nästan förberedda på, eftersom

det är rätt så vanligt att förvara bagage där, och som en säkerhetsåtgärd hade vi staplat konserverburkar framför biblarna.

Då tullmännen såg konserverna log de, sa något sins emellan och vinkade förbi oss. Men spänningen var därmed inte slut. Vi hade nämligen ingen mottagare till biblarna i Bulgarien och visste inte riktigt vad vi skulle göra, men satte kurs på huvudstaden Sofia. Vid infarten tar vi med en guide, en ung man i 20—25 års åldern. Vi försöker inleda ett samtal på engelska, men han förstår mycket litet eller ingenting. Till slut tar vi mod till oss och överränner ett bulgariskt nya testamente. När han ser det, knäpper han händerna, säger några ord som vi inte förstår, och drar upp ett gammalt slitet testamente ur fickan. Då han går ur bilen tidigt den morgonen har han med sig

en hel packe biblar. En kärkommen gåva till honom och hans vänner.

Men det var Turkiet som låg oss närmast om hjärtat denna resa, och rutten, förutom ett par avstickare in i landet till Ankara och distrikten där omkring, fann vi i Upp. 1: 11: Efesus, Smyrna, Pergamus, Tyatira, Sardes, Filadelfia och Laodicea!

□ De unga vaknar

Turkiet är ett stort land med nästan 38 miljoner människor. Trots sin "eviga sol" är det ett mörkt land andligt sett, och vi räknar med att det finns omkring 50 (!) kristna i hela landet. Här grundlade Paulus sina församlingar och för 1 900 år tillbaka var Turkiet ett andigt centrum för dåtidens kända värld. Idag härskar muhammedanismen och även om Atatürk lättat något på bördan, har den ett järnhårt grepp på folket. Likväl är det något som rör sig i Turkiet. Speciellt de unga vänder sig bort från sina föräldrars moskéer och bönemattor. De vänder ryggen till islams Allah, och söker efter något äkta, något med mening.

Vid första intrycket kan Turkiet synas vara ett stängt land, men eftersom man lär känna folket, visar det sig vara ett öppet folk, öppet för evangeliet om Jesu frälsning. Landet

säger sig ha religionsfrihet, men hävdar du en annan mening än islams, kommer du att få känna av det. Du kommer att mista ditt arbete, och det blir sörjt för att du inte får något nytt. Även om du har pengar kan du inte köpa, då ingen vill sälja till dig. Du blir utstött från din familj, och dina "vänner" vänder dig ryggen. Så är det att vara en kristen i Turkiet; diskriminering och förföljelse. En av våra vänner satt inspärrad i två månader innan hans sak blev behandlad och han blev frisläppt. Orsaken till att han blev fängslad vad att han var misstänkt för att ha drivit religiös propaganda på skolan där han var lärare. De femtio vänner jag känner till har fått uppleva något av vad Jesus sa då han sände ut sina lärjungar: "Och I skolen bliva hatade av alla, för mitt namns skull. Men den som är ståndaktig intill änden, han skall bliva frälst." Matt. 10: 22. Det är detta löfte som håller dem uppe, att de snart en dag skall få flytta till en stad där icke sorg, gråt eller pina skall vara mer. Halleluja!

□ Mot Efesus och Smyrna

Det var med stor optimism vi körde in mot Efesus, där vi väntade att finna en blomstrande och livlig stad. Staden fann vi riktigt nog, och den

måste ha sett sådan ut då Paulus kom in från sin vandring i de övre landskapen, men människorna var spårlost borta. I staden som en gång var ett centrum i Mindre Asien bor det idag inte en enda människa. Gamla men väl bevarade hus och tempel, däribland Tyrannus lärosal, där Paulus höll dagliga samtal med folket, och teatern där "slaget om Efesernas Diana" (Apg. 19) blev utkämpat stod som monument över en svunnen epok. Vad kan ha skett med staden? Kanske ger Upp. 2: 5 något av svaret, där det står att om de inte omvände sig skulle Herren komma över dem och flytta ljusstaken från dess plats.

Vårt huvudcenter i Turkiet blev Kusadasi, en liten by några kilometer söder om Efesus. Det var där jag träffade Adnan första gången. Vi blev de bästa vänner, och han var den förste turk som jag vittnade om Jesus för, och Adnan tog till sig varje ord som han hörde. Han var 20 år, och hade aldrig i sitt liv hört om Jesus förr. I det sista brevet jag fick från honom, talade han om att han läste mycket i bibeln han fick innan vi reste och det är min bön att Gud genom sin helige Ande må överbevisa både Adnan och hans familj om synd och dom, men också om fullkomlig frigörelse i kraft av Jesu

Forts. sid. 14

**Ewa Ellström,
evangelist i
Skellefteå**

"Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta, jag vill förtälja alla dina under." Ps. 9:1.

Den 22 augusti gick det första maranatomötet av stapeln i Rosvik; en större by belägen mellan Piteå och Luleå. Tidigare under vintern har möten hållits i lokalen, som för övrigt är en ombyggd ladugård. Under en vecka och två helger kämpade vi några vittnen tillsammans med vännerna på platsen, som var mycket glada över att få slunga ut maranatabudskapet. Det var en koncentrerad tältserie. Vi har sällan upplevt, att så mycket har hänt på så kort tid.

Vi möttes av en speciell öppenhet hos barn och ungdom. Efter första mötet beslöt vi att varje dag klockan 16.00 ha barnmöte för att speciellt nå barnen. Det var roligt att se det allvar dessa 20—30 barn hade, när vi talade med dem om Jesus Kristus. Nu skall ni inte tro att de nöjde sig med barnmötena. På väckelsemötena var de både först och sist. Redan innan kvällsmötena började, kom flera av barnen in i bönetältet och ville lämna sina liv till Gud. I eftermötena kunde det vara ytterligare barn och ungdomar som begärde för-

99En syster som nyligen blivit frälst i Rosvik beslöt att gå lydnadsvägen och härligt välsignad blev hon. När systemen steg ned i dopgraven föll den helige Ande, hon kom i andehänsyn och fick prisa Gud på ett för henne nytt språk.99

bön. De ville möta Jesus till frälsning.

De budskap som Gud gav oss var omvändelse och frälsning om och om igen. Det gällde alltså avgörelse. Därigenom uppstod naturligtvis strid i andevärlden som vi var och en fick känna av. Men älskade trossyskon ute i landet, det är verkligen värt att kämpa, strida och lida för evangelium. Det handlar om människors eviga frälsning. Det gäller också för att vara trogna vår Herre Jesus Kristus och fullfölja det uppdrag han har givit oss, även om det kostar en hel del. Läs Apg. 20:24, 1 Petr. 4:12—14.

Under den sista helgens möten predikades Ordet med kraft och det stadfästes. Människor upplevde frälsning, förnyelse och andedop.

Tältet revs och transporterades vidare till Skellefteå där det restes i tro. I två veckor sökte sig folk, trots de kyliga kvällarna, till tältet för att lyssna till Guds Ord och tillsammans prisa och lovsjunga Hans namn. Människor fick även i dessa möta Jesus till frälsning, andedop och förnyelse. Sista söndagen i tältserien upplevde vi i sanning Guds härlighet. Vi hade tre laddade möten. Klockan 11.00 döptes en glad nyfrälst broder. Klockan 15.00 beslöt en syster, som blev frälst i Rosvik,

att gå lydnadsvägen, och härligt välsignad blev hon. När systemen steg ned i dopgraven föll den helige Ande, och sedan kom hon i andehänsyn och fick prisa Gud på ett för henne nytt språk.

Gud är undrens Gud. Han gör långt mer än vad vi förmår bedja, tänka eller förstå.

Vi tackar er alla som beder och offerar för verket i norr. Jag vill uppmuntra er att fortsätta bedja för de nyfrälsta och oss alla i övrigt. Det blir resultat.

I Skellefteå finns en mycket offervillig församling. Men när vi skall arbeta utåt på andra platser osv. räcker inte medlen till alla gånger. Du som känner Herrens maning att offra av dina medel till verket i just denna landsända, gör det i Jesu namn! Vi skall förvalta medlen på bästa sätt.

Postgiro 38 62 01-8
c/o Ö. Dahlberg
Tenorvägen 33
931 00 SKELLEFTEÅ

Ewa Ellström

**Stöd
front-
arbetarna!**

Göteborg

Sven-Åke Asplund rapporterar från senaste lägerplatsen för pilgrimmernas tabernakel

September månad har för Maranataförsamlingen i Göteborg varit en ytterst aktiv period med bibelstudier, bönegemenskap vid brödbrytelse och daglig gatumission i form av sång- och appellmöten i cityområdets människovimmel. Traktatutdelning, tidningsförsäljning, hembesök hos gamla och sjuka och kraftladdade väckelsemöten på lördag- och söndagkvällar rapporterar Sven Åke Asplund från väst.

Målet har varit och är givetvis församlingens uppbyggnad (nytestamentligt församlingssliv) och själavinnande.

Medlet härtill; *andlig kraft* d.v.s. Pneumatics Dynamis på kyrkopotentaternas älsklingspråk.

Denna intensiva aktivitets verkställande kan vi tacka våra tillresande vänner, en skara vittnen från Maranataförsamlingen i Stockholm. Arne Imsen har pendlat mellan rikets två huvudstäder och predikat i Göteborg och skött sitt krävande församlingsarbete i Stockholm. Evangelisterna Barbro Sten, Sonja Sandvik, Jan Egil Hafsahl samt trotjänaren Ellert Andersson har lagt hela sin tid till evangelisering och grovarbete i Göteborg.

Alla inomhusmöten har hållits i Arbetarinstitutets lokaler på Magasinsgatan i City, som har blivit den senaste tältplatsen för pilgrimmens tabernakel.

Sista dagen, söndagen 1 oktober, fick vi uppleva en hel dags gemenskap med de heliga. Predikan, brödsbrytelse, kärleksmåltid. Samtalsmöte, bön och väckelsemöte.

Budskapet som Arne Imsen förmedlade under förmiddagens predikan handlade om bönen, det fördolda gudslivet som är den bärande kraften i församlingsslivet. Det blev en förödande vidräkning med alla de köttsliga intentioner som tar sig uttryck i bl. a. verksamhetsnit och strävanden efter yttre framgångar... Imsen pekade på ett böneliv och ett tjänarenit som gestaltar sig i ett sjundande, vitalt, livsbejakande och på alla sätt positivt församlingssliv. Ett liv med stort L där vi trivs och älskar varandra utan stora ord och åt-

hävör och dit människor dras på grund av dess hemlighetsfulla härliga utstrålning; ljuset som lyser — Jesus Kristus — Människosonen — representerad på jorden av hans vittnen.

Samarbetet, utbytet mellan öst och väst, Göteborg och Stockholm kommer att utökas och fördjupas, det har vi lovat varandra och det kommer att ske enligt Joh. 17:20—23 och det är sannerligen inte för tidigt.

Gud välsigne alla som älskar hans tillkommelse!

Sven Åke Asplund

**Sven Åke Asplund,
evangelist i
Göteborg**

Nedan:
**Kjell Grivbjär
i folkvimlet med traktater**

Torgmöte på salutorget i Helsingfors.

Med Finlands huvudstad som mål för vi några vänner från Maranataförsamlingen i Stockholm över för att uppmuntra våra bröder och systrar på andra sidan "viken". Det var Håkan Westergård, Clarence Olsson, Anja Kilpeläinen och undertecknad.

Mötena hölls i Nya Svenska Samskolan, Sandelsgatan 3 i Helsingfors. Vännerna tog med glädje och hänförelse del av "det gamla evangeliet". Visionen om väckelse i Helsingfors var levande och vi prisade Jesus tillsammans med dem för vad han gjorde mitt ibland oss.

De flesta av vännerna besökte varje möte, men vi såg ständigt

Bland fiskstånd på marknaden sjöng vi oförtrutet.

Anja vittnar här på ett möte.

Håkan och Britta sjunger en sång.

FINLAND I Blickpunkten

Stockholm har besökt Helsingfors

Finland är just nu i blickpunkten. Senaste besöket i Helsingfors har tvingat oss se vår uppgift i östra grannlandet allvarigare och aktuella än någonsin.

Av Finlands fem miljoner innevånare är ca 345.000 svensktalande. Den svensktalande befolkningen är koncentrerad längs södra kusten och i Österbotten. I Helsingfors bor omkring 60 000 svensktalande.

Evangelist HENRY HOLMBERG har gjort en stor missionsinsats i Österbotten, och i Oxnävar finns en församling som han varit med att bygga upp.

I Helsingfors finns också en grupp som stadigt håller fast vid marantabekännelsen. Så snart som möjligt kommer vår evangelist HAKAN WESTERGÅRD att tillsammans med sin familj flytta till "Nordens vita stad" och då under en övergångstid som Stockholmsförsamlingens utsände missionär.

VI TROR PÅ GUDS VERKS FRAMGÅNG I FINLAND!

Låt oss hjälpas åt att bedja till Gud om väckelse och besökelsetid i Helsingfors och för övrigt hela landet.

nya ansikten och alla uttryckte glädje och tacksamhet över besöket.

Där finns många ensamma maranata-själur som känner sig utlämnade — "lika får som icke ha någon herde". De väntar på undsättning.

□ Möte på fisktorget

På fredagen besökte vi salutorget i Helsingfors. Vi parkerade bilen, tog fram våra instrument och började helt spontant att sjunga. Vi blev så inspirerade av intresset, att vi gjorde om det igen på lördagen. Tusentals människor rörde sig på området bland ständen. Vi ställde upp oss mitt ibland korg- och fiskstånd. Det var höstens fiskmarknad och därför särskilt mycket folk. Många studsade till när de nåddes av tonerna, och vi upplevde att ordet gick rakt in i deras hjärta. Där har säkerligen aldrig tidigare sjungits ut ett sådant frigörande budskap mitt ibland köpenkapen. Man ville visa sin uppskattning och ge en slant, så vi blev tvungna att sätta fram ett gitarrfodral. En kvinna trängde sig fram genom hopen och överlämnade en röd ros.

I fredagskvällens möte återsåg vi flera ansikten från torget. Vi upplevde den helige Andes närhet på ett mäktigt sätt och många gick fram för att söka förnyelse, Andens dop och helbräddagörelse.

På söndagseftermiddagen firade vi Herrens måltid tillsammans med trossyskon och på kvällen hölls det sista mötet. Lokalen var så gott som fullsatt, och det lades fram tacksägelseämnen för vad Guds ord hade verkat i mötena. Vännerna hade blivit styrkta i sin tro och såg fram emot tider av vederkvickelse.

Det var med vemod vi tog farväl och lämnade dem. Var säker om att det beder om arbetare till den myckna skörden på denna del av Guds åkerteg. Vill du vara med och hjälpa dem i bön?

Britta Imsen

Justitieministern 1972:

Mot ökad tolerans

Antiporr-aktionen — film i Brasilien!

Den protestaktion som ungdomar från Maranataförsamlingen i Stockholm gjorde 1969 mot försäljning och utställning av pornografiska alster, filmades och visas nu över hela Brasilien.

Protestaktionen kommer med som ett avsnitt i en "informationsfilm" om sex, homosexualitet och pornografi överhuvud taget i Sverige och andra europeiska länder.

Jag blev av en bekant informerad om, att den mission jag representerar nämns i ovan sagda sammanhang. Jag ville själv göra mej underkunnig om det verkliga förhållandet, varför jag såg filmen en fredag eftermiddag kl 2. Ett par hundra unga och medelålders män hade fylkat sig i den jättestora komfortabla lokalen i centrum av Sao Paulo.

Det var en i ämnet ganska realistisk information. I den del där protester mot porr visades, upptog Maranata en god del av tiden.

Filmen är i färg och det var ett sällsamt skådespel, att se de glada maranataungdomarna med penslar och målarburkar i aktion framför skyltfönstren. Under tiden sjöngs till taktfast musik:

"Maranata-folket, lyckliga vi är
hånade, dock saliga, ty Gud är
med oss här..." Ernst Höglander

Det kan klart konstateras att myndigheterna i dag har mycket svårt att kartlägga och hejda den kraftigt ökade prostitutionen i Sverige. För ett par år sedan när folkopinionen varnade för den ohämmade porrförsäljningen, möttes, bland andra Maranatas antiporrgerilla, med lugnande besked om att marknaden snart var mättad och att läget var under kontroll. Porrförläggare och myndigheter var rörande överens om att pornografi hade en direkt positiv inverkan. Det kunde man utläsa genom den sjunkande våldtäkts- och, t o m, sexmordsstatistiken. Under tiden genomgick hela branschen en successiv förvandling. Många små, skabbiga, porrbutiker rustade upp för stora pengar, verksamheten fortsatte under lagliga etiketter som film- och poseringsateljéer. Därifrån var steget inte långt till rena bordeller.

En rännil har helt stilla flutit in på våra morgontidningars annonssidor. Dagens Nyheter kan exempelvis en vanlig vardag ha över hundra poseringsannonser som saluför människors kroppar. Även om det nu hettat till i debatten om tidningarnas annonspolicy fortsätter denna form av koppleri som naturligtvis tillför den krisdrabbade pressen miljonbelopp.

Även hyresvärdar och fastighetsbolag har fått upp ögonen för pengarna i sexbranschen. Ett aktiebolag i Stockholm evakuerade en fastighet på Östermalm, byggde om den. Idag drivs

där en bordell rationellt i tvåskift med 28 flickor i 14 mindre lägenheter.

Vilka är det då som prostituerar sig? I en nyutkommen bok menar Tore Winqvist — f d huvudredaktör på Göteborgs-Tidningen, som hoppat av just på grund av prostitutionsannonseringen — att många klädsugna tonårsflickor hamnat på poseringsateljéer tack vare arbetslösheten bland ungdom. Winqvist påpekar även det klara sambandet mellan prostitution och knarkmissbruk. De flesta flickor orkar inte en dag utan bedövande narkotika. Kombinationen bordellägare/knarklangare är också vanlig enligt polisrapporter i boken. Trenden idag pekar på att marknaden stabiliseras och får, liksom spel- och narkotikamarknaden, fler rötter i multinationella syndikat och blir alltmer oåtkomlig för myndigheterna.

Mot denna verklighet ter sig ett uttalande av justitieminister Lennart Geijer rent skrämmande:

den ökade förekomsten av poseringsateljéer och sexklubbar måste ses mot bakgrunden av att samhällets och medborgarnas syn på sexuallivet undar senare år undergått förändringar i riktning mot ökad tolerans. Dessa attitydsförändringar återspeglas naturligt nog också i lagstiftningen. (Riksdagsprotokollet 20/1 -72.)

Lasse Andersson

Lämna inte kyrkorna!

av Lasse Andersson

I och med Karisma 72 har den andra stora ekumeniska mönstringen på svensk botten avverkats under loppet av ett par månader. Denna gång med många internationella inslag. Och där hemma-ekumeniken, modell G 72, trevar sig fram uti stugorna, blygt och med nordisk flegma, stormar den internationella fram med accelererande tempo och många exotiska namn bland styrmännen på bryggan.

På den provisoriska plattformen i Gustav Vasa-kyrkan satt således tre toppfigurer inom den karismatiska rörelsen. Ytterligt charmerande representanter som inledde konferensen genom att rapportera utifrån stora världen för de 1 500 som trängdes på kyrkbänkar och extrastolar.

David du Plessis har varit med från allra första början och går under smeknamnet "allas vår farfar" i ekumeniska kretsar. Han var den ende pingstvän som inbjöds till andra vaticankonciliet och besökte Sverige senast förra året då han bl a talade på Nyhem.

— Vi är försonade med Gud — varför skall vi då inte försona oss med varandra, sa du Plessis, älska och förlåt så får du världens bästa vänner. Han är folklig och trygg denne kyrkornas Henry Kissinger som far runt och luckrar upp jordmånen för världsekumeniken. Det sägs att han även har en hel del att säga i korridorerna till Kyrkornas världsråd och det är som bekant i korridorerna de största diplomatiska segrarna vinnas

Minerna ljusnade betydligt under konferensen. Fr. v. Daniel Hallberg, tolk, David du Plessis, Michael Harper och George de Prizio, tre toppfigurer i världsekumeniken. T. h. biskop Forseus, Katarina församling.

i FN-skrapan och EEC-palatset såväl som i KV:s högkvarter.

Michael Harper, anglikansk präst — tvättakta enligt honom själv — och författare, berättade att 400 präster i engelska kyrkan nu mottagit Andens dop.

— Karisma 72 vill rusta och samla kyrkorna inför mötet med den värld som, med all rätt, igno-

rerat kyrkan, menade Harper.

George de Prizio, katolsk pater från USA, inledde genom att söka avtvå sig stämpeln "katolsk avfälling" och bedyrade:

— Jag har mina överordnades fulla förtroende att resa och tala fritt. Av hans rapport från USA framgick att en kvarts miljan kato-

Forts. sid. 16

Upphöj Jesusnamnet!

"Varen så till sinnes såsom Jesus Kristus var..." Fil. 2:5. Dessa ord fick jag som minnesvers i min konfirmationsbibel, och det har varit till underbar välsignelse och glädje för mig. Det är min enda stora längtan, att bli så till sinnes som Jesus var, ödmjuk i ande, helig i vandel, så att alla mina tankar, ord och gärningar må behaga honom.

Men fullkomligheten finns endast hos Jesus, men jag vill som Paulus säger i Fil. 3:14 "...jaga mot målet för att få den segerlön som hålles framför oss, genom Guds kallelse ovanifrån i Kristus Jesus."

Ja, vänner det är saligt att få

leva i nådesströmmen, det nya livet i Jesus Kristus här i tiden, och ännu bättre skall det bli där hemma, nåd utöver nåd, halleluja! Må vi hålla ut i tro och bön till Jesus kommer. "I ingen annan finnes frälsning, ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet genom vilket vi kunna bli frälsta. Apg. 4:12.

Jesus är densamma nu som fordom, under och tecken sker i hans namn, ty allt är möjligt om blott vi tror och det får jag uppleva, ära vare Gud och Lammet. Jesus säger: "Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås". Mark. 13:31.

Vänner låt oss upphöja och förhärliga Jesusnamnet i denna söndriga värld.

Jesus kommer snart, Maranata!

Vilken dag det skall bli, när min Jesus jag får se, när för hans fot jag faller ned, han som döden för mig led. När han tar mig i sin hand och leder mig till löftets land. Vilken underbar dag det skall bli.

Elna Andersson, Töreboda

Uppenbarelse i drömmen

Det är en stor lycka för människan här på jorden att vara frälst och tro på Gud. Det har jag under mitt jordeliv fått erfara många gånger. Ett särskilt tillfälle skall jag berätta om.

Jag var kvarnföreståndare vid Näshulta kvarn, där skulle monterar in ett nytt valsverk. Det var ont om montörer då. Kvarnfirman i Örebro ville då att jag skulle åta mig det. Jag förstod att jag inte var mogen ett sådant uppdrag men till sist gick jag med på det. Då var det gott att få gå till Gud och bedja honom om hjälp och det gick bra ett tag.

Men så hände en dag att jag inte begrep ett dugg hur jag skulle göra. På kvällen vid vår aftonbön så bad jag särskilt för den saken. Jag

var trött och somnade från alla mina tankar. Men jag vaknade vid tvåtiden på natten av att någon stod vid sängen och tydligt och klart sade hur jag skulle göra, och jag sa endast: "tack och lov" och somnade igen. Jag gick på morgonen och gjorde som jag hört rösten säga. Det var nog en änglaröst jag hört. När sedan allt var färdigt kom disponenten och en ingenjör från Örebro för att syna av arbetet, och det märkliga var att just den detaljen diskuterade de mycket, men kom till det resultatet att det var rätt som jag gjort. Jag stod och hörde på dem med stor spänning men var glad och tackade Gud för att det var han som hjälpt mig.

Nu behöver jag inte montera några valsverk mera, nu väntar jag på himmelsfärd och vila från all kamp och strid.

Richard Westerberg
Stjärnelid, Flen

TURKIET... forts. fr. sid. 7.

blod, så de må ropa om frälsning för sina själar.

Från Smyrna eller Izmir som staden heter idag, har vi många segerfyllda minnen.

□ Hastigt uppbrott

Det var i Smyrna vi fick hålla ett av våra största möten i ett slags träningsläger för soldater. Det var också här vi fick bedja med en av soldaterna. Han hade en grekisk mor och genom henne hört om Jesus tidigare, men också om jungfru Maria som förmedlare. Vi hade en underbar stund i vår bil och Guds Ande vilade över oss då vi fick säga honom att det är endast ett namn under himmelen genom vilket vi kan bli frälsta, och det är namnet Jesus. Den mannen fick nåd till att tro det i sitt hjärta. Halleluja!

Vår frimodighet ökade och i soldatlägret satte vi upp högtalare på taket och sände ut berättelsen om den gode herden för alla de nyfikna soldater som strömmade till. Då predikan efter 20 minuter avslutades med inbjudan till frälsning kände vi hur Guds Ande verkade mäktigt ibland oss, och vi väntade på ett härligt "eftermöte". Det som mötte oss däremot var att skaran vek åt sidan och en man med många guld-ränder på armen pekade på oss med ett gevär och sa på bruten engelska: "Jag ger er tio minuter till att försvinna ur staden".

Ett hastigt uppbrott blev av den orsaken avslutningen på vårt möte, men jag har den tron till Gud att Herrens ord som blev utsatt bland dessa soldater icke skall återvända fåfängt, och att vi en dag skall få se dem frälsta hemma i himmelen.

Att gå in på alla de händelser vi var med om under denna resa skulle kräva allt för stor plats, för det var knappt ett ställe vi parkerade vår bil utan att vi snart hade en stor flock av nyfikna och sanningssökande människor runt oss. Det är ändå ett par episoder jag vill nämna för att bättre belysa en kristens liv i Turkiet.

forts. nästa sid.

Kom även Du med Ditt bidrag till denna sida.

Adressen är:
Midnattsropet, Box 1236
161 12 BROMMA 12

Genom våra kontakter fick vi veta att alla vännerna skulle samlas till konferens i huvudstaden Ankara, och de ville gärna, att vi skulle delta. Det gjorde vi mer än gärna och vi körde inåt landet för att dela gemenskapen med dessa tappra Jesu vittnen, som dels gick, dels liftade, för att komma fram till mötesplatsen. Vi hade fått uppgift om en adress i Ankara, och vi parkerade bilen flera kvarter därifrån. Så gick vi i var sin riktning för att vända tillbaka till det hus som uppgetts för oss på olika tider. Då vi kom till platsen möttes vi av en ung, engelsktalande man, lärare vid universitetet i Istambud, som kort förklarade för oss, att hemliga turkiska polisen troligen fått upplysningar om mötet. Detta var av den orsaken inställt och skulle hållas senare i Istanbul.

Ja, det är kamp och strid att leva som en kristen i Turkiet, men när man möter ett av dessa Jesu eldsvittnen, så är det som att möta ett sändebud direkt från himmelen. Här finns det inte plats för ljumma, halvhjärtade kristna.

Det var också en stor upplevelse då vi sent en kväll stannade upp i utkanten av Laodicea, numera Pamukkale eller Denizli. Solen hade för länge sedan gått ner, men värmen var intensiv och vi längtade efter ett riktigt uppfriskande bad. Uppfriskningen blev däremot en chock, då badvattnet i Laodicea håller 36 grader C, och det har haft samma temperatur i över 2000 år. Det var varken varm eller kallt, men ljumt, och man hade mest lust att spy det ur sin mun. (Upp. 3: 16.)

□ Mission i Mindre Asien

Det är ett skriande behov av arbetare och förbedjare i kampen för Turkiet. Herren hade en annan plan med mitt liv, men två av mina vänner har arbetat där nere nu i över ett år, och Guds verk har stor framgång i Mindre Asien i dessa dagar.

Låt oss komma ihåg dem i bön och be skördens Herre att han må sända ut arbetare till sin skörd. Skörden är stor, men arbetarna få. Bed också för Adnan som jag nämnde att han må bli frälst och be för våra kristna bröder och systrar där nere att de må få kraft till att stå emot den ondes pilar och att de fritt och utan fruktan kan bekänna det underbara Jesusnamnet.

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort

● Utbildningsminister *Ingvar Carlson* kommer till barn- och ungdomsledarkonferensen i Fildelfiakyrkan, Stockholm, i början av november, där han skall delta i en paneldebatt med bl. a. dr *Sven Ahldrian*.

— Vi hoppas kunna presentera vårt omfattande ungdomsarbete för utbildningsministern och samtidigt delge våra synpunkter på de viktiga ungdomsfrågorna, förklarar pastor *Samuel Edestav* för Dagen.

● Förbud mot porrannonser är tänkbart, sade statssekreterare *Ove Rainer* inför statsåklagarmötet i Stockholm nyligen. Statssekreteraren omtalade vidare att det pågår en översyn av sedlighetsbrotten, där man tar upp förseelser på detta område som vuxit upp på senare år.

● Sveriges frikyrkoråd har i en hemställan till regeringen begärt tio miljoner kronor för hjälp åt nödlidande i Sydvietnam. Pengarna skall användas under de närmaste två åren och kommer att kanaliseras genom en buddistisk hjälp- och fredsorganisation.

● — Jag är öppen för och positiv till karismatiska väckelsen, säger den nye ärkebiskopen *Olof Sundby* i en intervju med Dagen och fortsätter. Det är ju så att kyrkan ju ändå alltid stått för det objektiva och fasta som också behövs. Vad man skulle önska vore att vår kyrka kunde få en syntes av de fria andliga rörelserna och den fasta traditionen vi har i kyrkan. All andlig väckelse måste ju så småningom skapa sig former, annars dör den ut. Här har vi levande gudstjänstformer utmejslade under århundraden. En syntes mellan båda dessa storheter vore något att önska för den Svenska kyrkan.

● Mötet mellan EEC-ländernas toppolitiker i Paris nyligen och som enligt den franske presidenten skulle "bekräfta Europas roll i världen" blev "alldeles avgjort en succé", sade ordföranden i EEC:s ministerråd efter konferensens slut. Vad man hade att ta ställning till var framför allt frågan om en gemensam europeisk valuta, en gemensam politisk giv gentemot USA och östblocket och frågan om stöd åt ekonomiskt och geografiskt eftersatta områden inom EEC.

● Samfundsförlagens försäljning av biblar når i år topprekord, och nya utgåvor i modern utformning lockar allt fler läsare främst bland de unga, framhåller Svenska bibel-läsningsförbundet i sin årsberättelse.

● Efter trehundra år återförenades i början av oktober kongregationalisterna och den presbyterianska kyrkan i England i den nya "The united reformed church".

— Vi tackar Gud för denna nya enhet och delar er beslutsamhet att söka den enhet som finns i Jesus Kristus, hette det både från den närvarande katolske och den närvarande anglikanske ärkebiskopens håll.

● — Alltfler börjar inse att en mognad pingströrelse och en förnyad katolicism tillsammans kommer att utgöra den stora andliga makten i den yttersta tiden, sade pingstpastorn *David du Plessis* under ett möte på Karisma 72. Själv är han en av dem som tar del i den femåriga dialog som inletts mellan pingströrelsen och katolska kyrkan för att söka reda upp alla missförstånd som han menar funnits mellan kyrkan och de klassiska pingstvännerna.

liker var döpta i Anden, däribland 5 000 präster.

□ □ □

Vem är det nu som står bakom Karisma 72?

— Ja, vem "ringde" första samtalet, för att citera en samfundsjournalist på en presskonferens i City Caféet.

Svaret satt långt inne men till slut sa ordföranden i K 72, metodistpastorn *Herbert Blomgren*:

— Det var *Stanley Sjöberg*. Men det var många som "ringde", tillade han skyndsamt. Intresset för en karismatisk konferens har de senaste åren varit enormt.

I konferenskommittén märks f. ö. tre pingstpastorer. *Ivar Lundgren*, Dagen, är sekreterare och *Erland Sundström*, v. ordförande.

— Karisma 72 blir ingen uppvisning i religiösa besynnerligheter eller några paradnummer för pro-

fessionella extatiker, garanterar lektor *Sundström* som mitt under strävandena att förenkla det teologiska språket envisas med att kalla den "nya pingsten" för *neopentakostalism*.

När detta skrives pågår bibelsamtalen, koncentrerade till ett antal citykyrkor och vi återkommer därför med rapporter och kommentarer i nästa nummer. Att intresset för ande, liv och förnyelse bland kristenfolket just nu är stort är uppenbart. Vid ett bibelstudium över andens ledning var exempelvis S:t Peterskyrkan alldeles överfull en vanlig vardagsmorgon.

□ □ □

För att avsluta med några personliga reflexioner kan det sägas att den ekumeniska/karismatiska världsrörelsen ännu inte funnit sin identitet. Eller rättare: dess företrädare har svårt att deklarerera den. Det är anmärkningsvärt att

detta faktum inte blivit en varningssignal för ärliga sökare.

— Anden blåser vart den vill, är ett ständigt återkommande argument. Och visst är Andens verk ett skeende i det fördolda men det utesluter ju inte att en andlig bedömare måste kunna se ett mönster enligt nya testamentet klart utkristalliserat.

Och hur beroende är egentligen den enskilde katoliken av Rom? Visar inte dagsaktuella händelser, exempelvis från dagens Spanien med dess uppvaknande, unga prästerskap, att självständigheten är liten eller ingen alls.

Helt naturenlig och i överensstämmelse med Guds Ord jäser sig skökbrygden allt starkare från sekel till sekel vilket leder till fortsatt "auktoritetsmissbruk" och nya raffinerade uppvisningar i konsten att förföra.

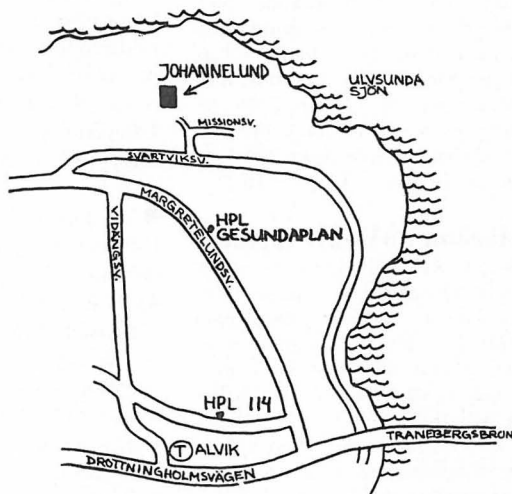
Om sådant är det ofint att tala i Karisma 72.

Så reser du till Johannelund

Från Centralstationen i Stockholm åker man lämpligen tunnelbana mot **Hässelby** till stationen **Alvik**.

Om man går upp bakre utgången, uppför trapporna, kan man ta buss 114 till **Gesundaplan**. Därifrån viker man av från Margretelundsvägen genom en liten skogsdunge till ett stort, gult stenhus, Missionsvägen 24 — Johannelund.

Tar man nedre utgången, så kan man få åka med "Johannelundsbussen", en blå Transit som troget väntar 25 och 15 min före varje möte för att transportera alla som vill följa med till Johannelund.

— *Jesus Kristus är densamme!*

språk för att beteckna personens äganderätt, t. ex. egenord, egenkärlek, självgod, självberöm, egen nyttig, egenrättfärdighet, egendom etc. Alla dessa ord tar Bibeln upp till behandling och sätter dem i sitt rätta sammanhang i ljuset av Jesu person och evangelii liv och lära. Judas talar i sitt brev om sådana som av egen nytta ville vara människor till behag. (Jud. v. 16).

Jesus anklagade fariseerna för egenrättfärdighet och undervisade dem om egenrättfärdighetens frukter som icke kunde behaga Gud eller leda till frälsning.

Det som kommer under rubriken *egendom* ägnades särskilt stort utrymme i Jesu förkunnelse. Icke mindre än 90 gånger behandlar han detta ämne och av bergspredikans 107 verser berör mer än 28 dessa ting. Av hans 49 liknelser är det inte mindre än 16 som kommer under denna rubrik. Jesus krävde inte direkt avskaffande av egendomsrätt, men han varnade allvarligt för att "samla skatter på jorden". (Matt. 6: 19.) Jesus var angelägen om, att i sin undervisning understryka farorna för individen av en egoistisk och gudsfrånvänd syn på jordisk egendom. (Luk. 16: 19—31.)

Det måste väl vara utifrån Jesu egen förkunnelse som vi har att förstå förhållandena i urförsamlingen i Jerusalem. Apostlarna själva hade hört honom säga ord som: "Säljen vad ni äger och given allmosor". Och så fick ordet egendom ett tillägg och förvandlades till egendomsGEMENSKAP. (Apg. 2:44, 45; 4: 34—36.)

Jaget måste dö

Ett annat äventyrligt ting som jaget arbetar med och försöker prestera (hos många hela livet) är helgelse. Men det som är bestämt till att dö kan omöjligt vara bestämt till att helgas. Det som Gud genom Kristus helgar är icke jaget utan det som är liv. Det är den nya människan, som är skapad till likhet med honom. (Ef. 4: 24.) Jaget kan aldrig helgas; det ska korsfästas med Kristus. "Jag är korsfäst med Kristus", utropar Paulus segervisst till den köttliga församlingen i Galatien. (Gal. 2: 19.) "De som höra Kristus Jesus till hava korsfäst sitt kött tillika med dess lustar och begärelser." (Gal. 5: 24.)

"Vi veta ju detta, att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom, för att syndakroppen skall göras om intet, så att vi icke mer tjäna synden. Ty den som är död, han är friad ifrån synden. (Rom. 6: 6, 7.)

Jaget kan ta på sig en kåpa eller en täckmantel så det ser heligt ut. Men ve den som vågar träda handen innanför täckmanteln eller kåpan och röra vid det omhuldade och väl skyddade jaget. Bara med ett enda ord som icke passar, blir man så lätt sårad, så man är färdig lämna "gemenskapen", ja en del t. o. m. Kristus själv. Men Jesus gjorde det, och det räknades

av fariseerna som högst brutalt, hårt och kärlekslöst. T. o. m. hans egna lärjungar som valt att följa honom sattes på hårda prov, så de måste säga: "Detta är ett hårt tal; vem står ut med att höra honom." Och på detta svarar Jesus: Det är Anden, som gör levande; köttet är till intet gagneligt. De ord, som jag har talat till eder, äro ande och äro liv. — För detta tals skull drogo sig många av hans lärjungar tillbaka så att de icke längre vandrade med honom." (Joh. 6: 60—69.)

Hur ska denna korsfästelse ske? Genom tron på Kristus. Vore det icke vi och genom tro, så skulle det ju vara rent fysiskt. Själv skulle jag då ha passat på när jag gjorde mitt besök i Israel och låtit korsfästa mitt kött på samma plats, på Golgata kulle, där Jesus blev korsfäst. Men nu hade det redan skett! Det skedde i det ögonblick jag mottog den korsfäste Kristus. I sin död och uppståndelse lämnade han plats för mig på *sitt* kors.

"Så mån ock I hålla före, att I ären döda från synden och leven för Gud, i Kristus Jesus." (Rom. 6: 11.)

"Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull; näpsten var lagd på honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår bliva vi helade." (Jes. 53: 5.)

Ingen självexponering

Det mest utpräglade för jagmänniskan är hennes habegär. Jaget strävar efter ära, beröm och upphöjelse. Det jagar efter makt, pengar och rikedomar, jordiska skatter och världsliga begärelser.

"Ögat mättas icke av att se, och örat bliver icke fullt av att höra." (Pred. 1: 8.)

Köttet och jaget måste väl vara de båda döttrar till blodigeln, som den vise Agur talar om till sina båda lärjungar Itiel och Ukal. De hade ett gemensamt namn: "Giv hit, giv hit." Det låter som ett fågelkvitter, men är på sin höjd att jämföra med en kråkas kraxande eller nattugglans hoande efter sitt rov.

Jaget måste korsfästas med Kristus och köttet måste begravas med honom i dopet och *en ny människa* måste födas av vatten och ande, ty det som är fött av kött det är kött men det som är fött av anden det är ande och är liv och kan helgas och förnyas till hans likhet och så bli ett instrument i Guds rike som icke är av denna världen.

"Man gav åt församlingen"; inte i första hand åt några utbildade skolastiker eller intellektuella för att uppbygga den, utan av Anden utrustade män och kvinnor; apostlar, profeter, herdar, evangelister och lärare. (Ef. 4.)

Apostlarna gav aldrig för ett ögonblick efter för någon exponering av sig själva, sina talanger eller gåvor. Icke ens den Karisma Herren förlänat dem, fick på något sätt undanskymma Kristus eller ta äran från honom, som allena är värd all ära, allt pris och lov.

Forts. sid. 18

De sanna apostlarna, Petrus och Johannes, som uppmanade en lam man: "se på oss!" var män nog, att säga till folkskarorna som ville anse dem för att vara något förmer: "Varför sen I så på oss?" (Apg. 3: 12.)

Särskilt det karismatiska inslaget i den apostoliska väckelsen, som beskrivs i Apostlagärningarna, tycks ha varit till en snara för folket att vilja anse dess bärare för att vara något särskilt stort. När Paulus hade fått vara medlet till en lam pojkes helbräddagörelse och folket såg detta, ropade de endrättigt: "Gudarna hava stigit ner till oss i människogestalt. Och de kallade Barnabas för Jupiter, men Paulus kallade de för Merkurius, eftersom det var han, som förde ordet. Och prästen vid det jupiterstempel, som låg utanför staden, förde fram tjuar och kransar till portarna och ville jämte folket anställa ett offer. Men när apostlarna, Barnabas och Paulus fingo höra detta, revo de sönder sina kläder och sprungo ut bland folket och ropade och sade: I män, vad är det I gören? Också vi äro människor, av samma natur som Ni, och vi förkunna för eder evangelium, att Ni måste omvända eder från dessa fåfängliga avgudar till den levande Guden, som har gjort himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är. (Apg. 14)

Genom sådana ord stillade de med knapp nöd folket, så att man icke offrade åt dem.

De föredrog att för en kort tid bli stenade och föraktade, i stället för att av människor mottaga gunst och ära.

Bitterhet

Det kan vara en lätt undanflykt från verkligheten, när något inte går som vi tänkt, att skylla på djävulen i stället för att erkänna att det kommer från vårt eget onda hjärta. (Matt. 15: 19.)

Hebréerbrevets författare varnar för bitterhet. "Sen till, att ingen går miste om Guds nåd och att ingen giftig rot skjuter skott och bliver till fördärv, så att menigheten därigenom bliver besmittad." (Hebr. 12: 15.)

Det är rotsystemet som ger näring och liv åt hela växten. Alla rötter hämtar sin näring från "jorden". Varje slag av bitterhet har sitt särskilda orsakssammanhang, men gemensamt för all bitterhet är, att själva grundorsaken är att finna i det egna jaget. Varje människas "jag" står genom den förste Adam i opposition till Gud ända tills det finner sig själv och är villigt att kapitulera inför sin skapare. Kapitulationen måste bli fullständig. Det måste bli ett överlåtande åt den "Obarmhärtige Fienden" som spikar fast "jaget" vid Kristi kors.

Man kan vara en kristen och vara född på nytt och ha upplevelser med Gud och ändå nära det egna jaget. Där jaget får bestämma motivet för min hand-

ling blir det utan värde inför Gud, eftersom det inte kan vara Guds lag underdånigt. En andlig människa genomskådar falskheten hos jagmänniskan i hennes motivpresentationer och känner sig tvingad att hindra hennes framfart. I den konfliktsituation som då uppstår, frestas jagmänniskan till vrede mot sin motpart. Hon kan t. o. m. vara ovetande om sitt handlande, ty jaget har först bedragit henne själv i den tron att hennes motiv var rena.

Hur främmande är icke ett sådant sinne från Kristi liv och lära: "Älsken edra ovänner, gören gott mot dem som hata eder, välsignen dem som förbanna eder, bedjen för dem som förorätta eder. Om någon slår dig på den ena kinden, så håll ock fram den andra åt honom; och om någon tager manteln ifrån dig, så förvägra honom icke heller livklädnaden. Giv åt var och en som beder dig; och om någon tager ifrån dig vad som är ditt, så kräv det icke igen." (Luk. 6: 27—30.)

Det finns bara ett botemedel mot bitterhet. Det är en radikal bekännelse av sin synd. Det finns faktiskt inga människor, som är så farliga för Guds verk, som dem som blivit bittra i sina hjärtan. De förgiftar hela atmosfären i sin omgivning. Synderna äro många och stora, därför måste bekännelsen bli djup och äkta och kännetecknas av förkrosselse. Den måste också bli personlig uppgörelse med de personer som konflikterna gälles, även i eventuella fall där den bittre kan påvisa grova felaktigheter hos sin motpart.

"Därför, om du kommer med din gåva till altaret och där drager dig till minnes, att din broder har något emot dig, så lägg ned din gåva där framför altaret och gå först bort och förlik dig med din broder och kom sedan och bär fram din gåva." (Mat. 5: 23, 24.)

Frid som övergår allt förstånd

Resultatet av din bekännelse blir över förväntan, Gud är nådig! Du blir renad i Jesu Kristi blod. Gud glömmer allt som varit! Församlingen och de människor det berör, gör det kanske inte, men det spelar mindre roll. Gud är så stor och så mäktig, att han kan ge dej gottgörelse för de årsgrödor som åtos upp av hela den stora hären av gräshoppor, gräsbitare, gräsätare och gräsgnagare. (Joel. 2: 25.)

Från det bittra "Mara" vill han föra dej till "Elim" där du får dricka av det friska söta vattnet i skuggan av palmerna. (2 Mos. 15: 22—27.) Först sedan du blivit renad kan du instämma med psalmisten: "Han för mig till vatten, där jag finner ro." (Ps. 23.)

Det finns något som är värt mer än allt annat på jorden. Det är den frid som övergår allt förstånd. Det är viktigt att vårt arbete för Herren, evangelisation och mission, får ske i en rätt anda så vi får segrarens lön.

"Den som har öra, han höre, vad Anden säger till församlingarna. Den som vinner seger, åt honom skall jag giva att äta av livets träd, som står i Guds paradis."

NYHET!

MR's
musikproduktion

161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

Christina, Irene och Rut-Mari

MRL 2106

HÖSTENS STORA SATSNING! En LP med de två norrländssystrarna Rut-Mari och Irene Dahlberg tillsammans med Christina Sonesson. Fem av sångerna har Rut-Mari gjort både text och musik till — det är alltså helt nya maranatasånger till ett fantastiskt arrangemang. *Om du förstod; Kristallhavet; Vägen, sanningen och livet; Jesus är vägen; Gudasonen.* Christina, väl känd från sin LP som blivit en försäljnings-succé, sjunger fem solosånger: *Vi gå hand i hand; O, härliga dag; Ovärldig; Maria Magdalena; För sent, för sent.*

Jesusfolkets Hallelujakör

MRL 2108

MALMKÖPING -72. Det bästa från konferensen komprimerat på en sprängladdad LP! Många förhandsbeställde den redan under Malmköpingsveckan. Den blev bättre än vi någonsin vågat hoppas. LP:n som kom ut efter konferensen 1970 har varit en av våra populäraste skivor. När den stora konferensförsamlingen hänfört sjunger de gamla härliga väckelsesångerna till strängmusik, så stannar folk upp, lyssnar och köper. Och den här skivan från Malmköping 1972 är ändå mycket, mycket bättre; både kvalitets- och innehållsmässigt. (Utkommer nov.—dec. 1972).

Tolv omtyckta andliga sånger

MRL 2105

TOLV OMTYCKTA ANDLIGA SÅNGER. Nu kan du få lyssna till sex av våra omtyckta unga sångförmågor på samma LP. Vi har sammanställt de populäraste sångerna från deras EP- och singelskivor, vilka nu är så gott som helt slutsålda.

- Märket för andlig folkmusik -

GEMENSKAPSDAGAR PÅ JOHANNELUND 3—5 NOV

PROFETISK VECKA MED PROFETEN REIN SEEHUUS fr. Norge

1—7 nov.

Fredag	}	kl. 12.00	Bibelstudium
		kl. 15.00	
		kl. 19.30	Väckelse- och frigörelsemöte
Alla Helgons dag	}	kl. 11.00	Guds ord predikas.
		kl. 15.00	MISSIONSMÖTE
Söndag	}	kl. 19.00	Väckelse- och frälsningsmöte med Bibelskolans lärare och elever.

Vittnen: Rein Seehuus, Norge, Eric Gustafsson, Arne Imsen, Yngve Stenfeldt, Kenneth Karlsson, Gunno Andersson, Håkan Westergård, Karl-Georg Rognestad m. fl. samt Bibelskolans elever.

Cafeterian: Öppen dagl. 11.00—22.30. God husmanskost till humana priser.

Missionsvägen 24, Traneberg, Bromma T-Alvik.